

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

31. OBJAVA

20. septembar (rujan) 2017

ZEMLJA I MJESEC

»Plima i oseka«

Disanje je također jedna pojava čiji su uzroci čisto duhovne prirode. Program disanja se temelji na dvostrukoj igri svake od dvaju osnovnih sila, koje su uključene u svaki program stvaranja: Istezanje i skupljanje, centrifugalna i centripetalna sila. Suštinski kod toga vlada fenomen elektromagnetizma, a to znači elektricitet sa svojim pozitivnim i negativnim nabojem. Zrak kao eterični fluid ispunjava cijeli svjetski prostor i kroz svoje djelovanje omogućuje život svih živih bića na zemlji. U nastavku možete pročitati nekoliko izvadaka iz Lorberovih materijala na ovu temu. D. Hg.

Sve što živi, diše na svoj vlastiti način. Ukoliko se disanje zaustavi tada će duh napustiti tijelo. Tijelo tada pada natrag u stanje inercije, smiruje se i nastupa smrt. Sa posljednjim udahom sav prirodni život dolazi kraju. Gasi se tada i duhovni život u svom postojanju, i završava zajedno sa prirodnim vegetativnim životom u svim tjelesnim organima. Što je kod toga disanje i čemu služi?

Svako biće posjeduje pozitivni i negativni polaritet, ti polariteti imaju potrebu da se suprotstavljaju jedan drugom. Isto tako kako pozitivan ili negativan pol sam za sebe ne može postojati, nego se jedan ostvaruje kroz drugoga, isto tako se ponaša i ostali život u prirodi. On postoji u negativnom naboju kao (materija) i oblikovan je prema pozitivnom polu a to je (duh). Ukoliko se na primjer jedan kotač elektro-generatora stavi u stanje vrtnje, tada se kroz negativni elektricitet stvori pobuda koja se istovremeno u sebi razori. Ali upravo kroz ovo razaranje počinje da se razvija potreba za zasićenjem. Budući da razoreni pol više ne može sam da postoji, stvara se pozitivni pol koji osigurava potrebu za zasićenjem negativnog elektriciteta. Ukoliko se ovo provede, tada se uskoro na rotoru mašine vidi promjena, isti se počinje sam okretati i nastupa vidljiva promjena, on stupa u život. Tako isto je i s disanjem, to je ono što „oživljava-elektro generator“ i što ga stavlja u pogon, negativni polaritet podražava i započinje glad za pozitivnim polaritetom. Sa svakim udisajem dolazi do jednog trenja između organa u tijelu. Kod toga dolazi do podražaja negativnog života i započinje

potreba za zasićenjem. Ova potreba se iskazuje kroz svaki udisaj (zadržite dah!), pri čemu se dušik kao negativni pol kisiku, s velikom željom sam u sebe sažima. Ukoliko je ovaj udisaj posljednji, tada se negativni polaritet sam od sebe kida, a što naravno vodi uništenju života.

Bez disanja nema života! Ne dišu samo ljudi i životinje nego i biljke i mineralni svijet, naravno da svako tijelo na svijetu diše i prima u sebe vegetativni život od nama nadređenog sunca. Dakako da zemlja nije životinja, ali i ona povremeno diše, budući da je i ona u svojoj strukturi na odgovarajući način organski tako uređena da je sposobna također i za disanje.

Udisanje i izdisanje zemlje se događa kroz stalnu potrebu za svježom ishranom (elektro-eterične supstance), kada se prethodni obrok potroši i time zemlja postane negativna. Za vrijeme ovog postupka dolaze organi zemlje (kao kod životinja) jedan blizu drugoga, do odgovarajućeg stupnja, da se počinju ribati jedan o drugi (osjećaj gladi!). Tada se događa jedno zasićenje, pri čemu se zemljini organi ponovno jako istegnu. Ova pojava je vidljiva u takozvanoj plimi i oseci mora, pri čemu su plima i oseka prirodna posljedica udisanja i izdisanja tijela zemlje. Program disanja zemlje u plućima zemlje slijedi kroz promjenu pozitivno-električnog pola u negativni. Ova promjena pola djeluje tako da se svaka duša zatvara u svoju materiju (također se i tijelo zemlje duhovno zatvara u svoju materiju!), čim ona primi životne supstance u svoja plućna krila i oslobodi se negativnog polariteta (dušika i ugljičnog dioksida). Ovi plinovi djeluju tako da se u suštini, kod udisanja, pozitivni pol (kisik) mijenjaju i koristi kao negativni pol.

Mnogostruko je disanje životinjskog svijeta. Svaka životinja je na jedan način posebna, kao što je osebujan njen rod i njena vrsta. Na drugačiji način diše konj, drugačije diše bik, drugačije pas odnosno mačka, te općenito svaka četveronožna životinja. Zajedničko je samo udisanje i izdisanje zraka, pri čemu svaka životinja za sebe apsorbira materije koje su joj potrebne za njen život, a ono što joj ne treba izbacuje napolje. Program je različit utoliko koliko je različit i sastav postojećeg zraka, a neiskorišteno se ponovno razlaže na sastojke i vežu. Tako dišu i amfibijske, crvi i insekti, sve na isti način, ali koliko je različito disanje ovih hladnokrvnih, odnosno beskrvnih, životinjskih vrsta! Insekti na primjer posjeduju jedan na svoj način stvoreni sok, koji se neprestano nalazi u gibanju tamo i ovamo, čime ove životinje proizvode u svojim krvnim žilama potreban elektricitet. Visoko razvijene životinje (a također i čovjek) ne udiše samo kemijske procese nego i ono gdje mogu naći grublju hranu za sebe, onu koja je solidnija za njihovu prirodu. Tako da želudac, koji se nalazi blizu pluća, mora putem istežajućeg kretanja u određenoj mjeri masirati organe za disanje. Pri tome se tvrđa hrana u želudcu tare jedna o drugu i kroz probavu proizvodi potrebnu električnu toplinu. Ishrana koja kroz svoju negativnu prirodu ima premalo pozitivno punjenje, ne može sama od sebe proizvesti tako jako vrenje, budući da ovo nije ništa drugo nego slobodni elektricitet, koji je kao u principu kod svakog organskog života vezan u

stanice tkiva kao u male boce. Ukoliko se količina elektriciteta kroz vanjske okolnosti umnoži, tada se stanice sa hranjivom materijom razbijaju i dobiva se jedna nova zajednička vitalna hranjiva materija u organskim ćelijama životinja.

Nešto drugačije je disanje biljnog svijeta. Kod biljaka je dio u deblu biljke, dio u grani na kojoj su listovi i druge grane i tu se može otkriti veliki prazni prostor, koji je ispunjen s malim količinama tekućine, a također većim dijelom sa zrakom. Ovaj zrak nije iste vrste kao zrak koji okružuje biljku, nego odgovara toj vrsti biljke. Ukoliko biljka nije sposobna usisati zrak tada u njoj ostaje njezin vlastiti zrak koji se očituje posebnim mirisom. Ukoliko u biljki nema zraka tada ona neće izgarati uz cvrčanje i pištanje, nego će iz nje izlaziti samo zrak koji se u njoj stvorio. Biljke dišu preko svojih pora i to na jedan jako ekonomičan način. Njihovo disanje se obavlja samo dva puta u 24 sata, pri čemu se proces udisanja obavlja danju a izdisanje noću. Tijekom dana atmosferski zrak, prema potrebi, polako i trajno ulazi kroz odgovarajuće komorice u biljku. Tijekom noći, kada je kemijski proces završen, i kada je svaka biljka s tekom apsorbirala dnevni zrak, dolazi do izbacivanja dijela zraka koji ne koristi biljki, a to je jedan program koji traje jako dugo isto kao i dnevni proces udisanja. Koja je to sila koja je sposobna pokretati biljke, njene organe koje se proširuju i stišću i tako se kao kod mijeha zrak usisava? Čovjek uzima u obzir samo bezbrojne male i velike hrapave vrhove koje, ne samo da prekrivaju stablo nego prekrivaju i donju stranu lista! Svi oni služe za usisavanje elektriciteta i po cijeli dan pohlepno preuzimaju postojeći fluid, i čine doduše pozitivni dio ovog polariteta. Kroz usisavanje pozitivnog polariteta, koji odgovara centrifugalnoj sili, razvijaju se organi biljke, prostor postaje sve veći i veći a zrak ima sposobnost da nesputano prodire u ove prostore. Tijekom noći se mijenja električni polaritet, neiskorišteni dio struji preko ovih vrhova natrag u atmosferu, i rasterećuje pore, čime se organi sužavaju i vraćaju se u prijašnji položaj. Ugljični dioksid i dušik koji se tim putem izlučuju predstavljaju negativni dio ovog električnog polariteta.

Biljke i drveće koje preživljava zimu osim toga posjeduju još jedno periodično disanje, pri tome biljke odnosno drveće tijekom jedne godine još jedanput udahne i jedanput izdahne. Glavni udisaj događa se pri tome u ljetu i to na slijedeći način; Prilikom svakog ovakvog specijalnog udisaja stvara se u organizam drveta jedan takav proces, da dolazi do smanjenja prirodne potrošnje udahnutog zraka – jer uvijek nešto zraka ostaje unutra. Kroz ovaj ostatak zraka unapređuje biljka ljeti svoj rast u smislu povećanja obujma, tijekom zime ovaj nepotrošeni ostatak kroz zajedničko stiskanje organa (stezanje zbog hladnoće) biva istisnut napolje. Budući da ovaj zrak zbog dugog boravljenja u biljki nije ostao sasvim čist, potrebno da prije izlaska u atmosferu svoju nečistoću ostavi na stablu ili na kori biljke, zbog čega ona postaje sve grublja i grublja. Zbog ovih okolnosti miruje također i razvoj mahovine na stablu.

Uvenuće biljke slijedi ukoliko dolazi do gubitka pozitivnog elektriciteta. Pozitivni elektricitet je još uvijek prisutan ukoliko biljka izgleda zelena i svježja. Ukoliko ipak

jedan električni ion nestane iz jedne stanice biljke, tada se biljka počne mežurati i venuti na tom mjestu. Dokle god se stanice stišću u sebe, događa se da na isti način stisnuti elektricitet isto tako izlazi iz stanica. Ovo je program nestajanja jednog od korena biljke koja pri tome gubi svoju elastičnost i svježinu. Zbog čega se ovaj proces na biljki zaustavlja ukoliko se biljka zajedno sa stablom stavi u vodu? Ovdje se sprječava otjecanje elektriciteta tako da električni fluid vode svakoj biljci ne samo da održava ravnotežu nego ju čak za jedno vrijeme i prehranjuje. Posebno elektricitetom siromašne biljke se održavaju još dugo vremena dok se ne izgubi njihova kvantitativna sposobnost vegetiranja (rast).

Mineralno bogatstvo je također nužno za ispravno disanje, jer se time zadržavaju i minerali u biljci. Materija nije ništa drugo nego izraz dvaju suprotstavljenih sila to jest centripetalne i centrifugalne sile. Rast i napredak se ne događa samo kroz stalno primanje koje podržavaju okolne istovrsne sile koje pomažu, nego biljka mora pobijediti i tu protu djelujuću izbjegavajuću silu, pri čemu se stvara materija iz bitka. Pri tome je potreban i kamen, koji prema tipu uvijek iz okoline u sebe usisava istovrsne dijelove iz zraka. On zadržava pri tome promijenjene i izmijenjene iskorištene dijelove koji su se kroz međusobnu borbu obaju sila stvorili. Njemu suprotno stvara se pomoću centrifugalne sile sila koja djeluje prema vani, time je omogućeno da se minerali zadrže u svom osnovnom obliku. Katkada se pojavi neki od bolesnih minerala, kada je zbog osebnosti (kroz nepažnju vodećeg prirodnog duha!) pojavi prečesta odsutnost kod usisavanja. Tada se mineral razvije u strani oblik. Tako se na primjer iskazuju, na primjer, prozirni kristali koji su katkada zamućeni s obojenim ili gibljivim česticama, koje uglavnom ne potječu od prirodnog minerala.

Također i minerali dišu na način kao i životinje kroz udisanje i izdisanje. Uz pomoć svoje grube organske građe i svojstava minerali na sebe neprekidno privlače u zraku raspršene čestice. Kod životinja se kemijsko razlaganje obavlja u tijelu životinje a kod minerala se to događa već na površini. Ovo biva malo po malo prihvaćeno od vanjske korice minerala, koji kod minerala veće mase često oblikuje jedan poseban novi mineral ili već prema odvojenim česticama gradi, kao kod biljki, jedan raznovrstan izdanak čudnog oblika.

Pored atmosferskog disanja postoji još jedno drugo disanje koje ima električnu prirodu. To je preuzimanje magnetnog fluida u sebe, putem kojega se obje sile koje se neprestano bore, postaju snažnije u svojoj postojanosti. Ovo je izraz suprotstavljenog polariteta u materiji putem kojeg se oblikuje sav prirodni život, koji tako dugo traje, kao i svaki polaritet i koji se uklapa u zakon o postojanosti. Ukoliko se zbog vanjskih okolnosti pojave smetnje kod jednog od dva polariteta, tada se materija raspada uslijed vremenskih nepogoda i na kraju se pretvori u prašinu. Ovo se događa tako dugo dokle god u njenim česticama još uvijek ima tragova i ukoliko djeluje polaritetna snaga. Ukoliko je ipak eklektični polaritet potreban, kako bi se krenulo drugim

smjerom, materija brzo prelazi u jedno drugo postojanje. (U jedno fino materijalno eterično stanje, iz kojega je ona zgušnjavanjem i nastala).

Gledajući duhovnim očima pozitivni pol je duhovnost a negativni pol je prirodno umjeren. Pozitivni pol: je supstanca, negativni pol: krvne žile koje sve prihvaćaju. Pozitivni je unutra a negativni izvana. Pozitivni pol je kao ljubav i mudrost a negativni je samllost i milost našeg stvoritelja. Ukoliko nema negativnog tada ljubav i mudrost nemaju ništa nego su otvoreni prema samom sebi. Pozitivno hranjeni polaritet je Božja ljubav. Samllost iz ove ljubavi gradi bića koja mogu primati ljubav Božju. Njegova ljubav hrani biće sve dalje i dalje i gradi prema svom vječnom redu jedno biće prema drugome, i upravo prema tom redosljedu uvijek jedan cjeloviti potpuni život, a time i cijela beskonačnost ispunjava svoj savršeni sadržaj ispunjajući ga životom koji stvara Bog.

Jakob Lorber: Tajne Prirode – Zemlja i Mjesec (str. 13, 15)